

Životopis

Paní Danuše Erbesová, za svobodna Báčová, se narodila 24. 11. 1939 v Rohozné u Poličky. Tam bydlela do svých 14 let. Základní školu absolvoval po druhé světové válce v Rohozné.

Její tatínek vlastnil hospodu a řeznictví. Jeho živnosti byly po nástupu komunistické strany v roce 1948 znárodněny a tatínek se stal pro společnost nepohodlnou osobou. Musel pracovat jako lesní dělník. Když měla čtrnáct roků, dostal tatínek nabídku hospodského v Poličce. Rodiče trávili mnoho času při obsluze restaurace, a tak často pobývala u babičky. Moc ráda jí pomáhala při práci na poli. Často chodila do kina, ale tatínek ji zakazoval sledovat válečné filmy.

Paní Erbesová měla velkou touhou se stát zdravotní sestřičkou, což se jí nakonec podařilo a vystudovala zdravotní školu v Litomyšli. V necelých sedmnácti letech nastoupila do nemocnice v Poličce na gynekologicko-porodnické oddělení jako plnohodnotná sestra. V tomto období dospívání se musela vyrovnat s tragickou ztrátou otce, který pro ní mnoho znamenal.

Začátkem šedesátých let se provdala. Její manžel byl učitel a oba si byli velkou oporou, až do doby, když manžel umřel. Byli spolu šedesát dva let a narodily se jim dvě děti, dcera a syn. Téměř celých 50 let se spolu věnovali práci s mládeží, založili pionýrský tábor Křížánky později Damašek. V této práci pokračují jejich syn, dcera i vnoučata.

Pracovala také jako rehabilitační sestra. V důchodovém věku chodila pomáhat na recepci do penzionu v Poličce. Často také zastupovala zdravotní sestry u obvodních a zubních lékařů.

Její životní moto je: „Život se musí prožít, ne jenom být na živu.“